MAGNIFICAT

Pismo Parafii M.B. Nieustającej Pomocy w Krakowie - Mydlnikach * nr 108 * 3.05.2009 r.

IV NIEDZIELA WIELKANOCNA

PIERWSZE CZYTANIE
z Dziejów Apostolskich

Piotr napełniony Duchem Świętym powiedział: „Przełożeni ludu i starsi! Jeżeli przesłuchujecie nas dzisiaj w sprawie dobrodziejstwa, dzięki któremu chory człowiek uzyskał zdrowie, to niech będzie wiadomo wam wszystkim i całemu ludowi Izraela, że w imię Jezusa Chrystusa Nazarejczyka, którego wy ukrzyżowaliście, a którego Bóg wskrzesił z martwych, że przez Niego ten człowiek stanął przed wami zdrowy. On jest kamieniem, odrzuconym przez was, budujących, tym, który stał się kamieniem węgielnym. I nie ma w żadnym innym zbawienia, gdyż nie dano ludziom pod niebem żadnego innego imienia, w którym moglibyśmy być zbawieni”. Dz 4,8–12

DRUGIE CZYTANIE
z Pierwszego Listu świętego Jana Apostoła

Najmilsi: Popatrzcie, jaką miłością obdarzył nas Ojciec: zostaliśmy nazwani dziećmi Bożymi i rzeczywiście nimi jesteśmy. Świat zaś dlatego nas nie zna, że nie poznał Jego. Umiłowani, obecnie jesteśmy dziećmi Bożymi, ale jeszcze się nie ujawniło, czym będziemy. Wiemy, że gdy się to ujawni, będziemy do Niego podobni; bo ujrzymy Go takim, jakim jest. 1 J 3,1–2

EWANGELIA
Słowa Ewangelii według św. Jana

Jezus powiedział: „Ja jestem dobrym pasterzem. Dobry pasterz daje życie swoje za owce. Najemnik zaś i ten, kto nie jest

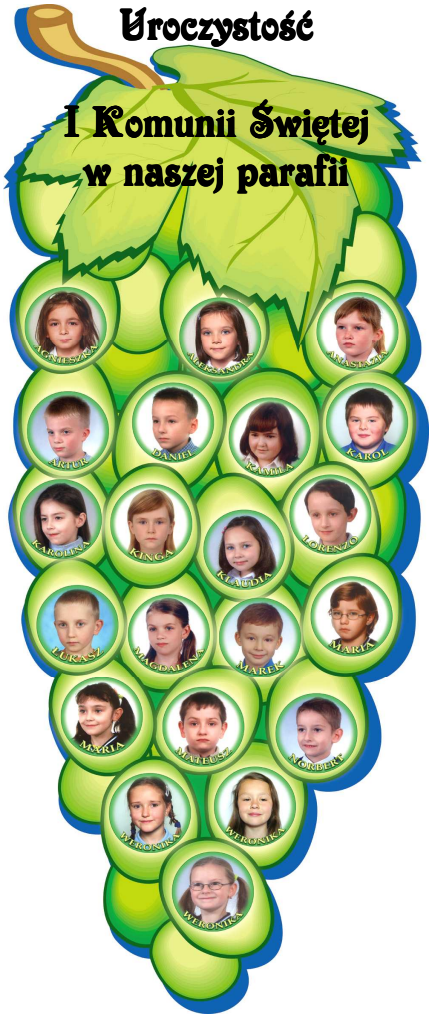

pasterzem, do którego owce nie należą, widząc nadchodzącego wilka, opuszcza owce i ucieka, a wilk je porywa i rozprasza. Najemnik ucieka dlatego, że jest najemnikiem i nie zależy mu na owcach. Ja jestem dobrym pasterzem i znam owce moje, a moje Mnie znają, podobnie jak Mnie zna Ojciec, a Ja znam Ojca. Życie moje oddaję

za owce. Mam także inne owce, które nie są z tej owczarni. I te muszę przyprowadzić i będą słuchać głosu mego, i nastanie jedna owczarnia i jeden pasterz. Dlatego miłuje Mnie Ojciec, bo Ja życie moje oddaję, aby je potem znów odzyskać. Nikt mi go nie zabiera, lecz Ja od siebie je oddaję. Mam moc je oddać i mam moc je znów odzyskać. Taki nakaz otrzymałem od mojego Ojca".

J 10,11–18

„Powołanie w służbie wspólnoty Kościoła" fragmenty orędzia Benedykta XVI na 46. Światowy Dzień Modlitw o Powołania

Czcigodni Biskupi i Kapłani, Drodzy Bracia i Siostry!

Z okazji Światowego Dnia Modlitw o Powołania do kapłaństwa i życia konsekrowanego, który będziemy przeżywać 3 maja 2009, w IV Niedzielę po Wielkanocy, cieszę się, że mogę zaprosić cały Lud Boży do refleksji na temat: Zaufanie w obliczu inicjatywy Boga i odpowiedź człowieka. W Kościele ciągle na nowo rozbrzmiewa wołanie Chrystusa: „Proście więc Pana żniwa, aby posłał robotników na żniwo swoje!" (Mt 9,38). Proście! To stanowcze wezwanie Pana upewnia nas o tym, że modlitwa o powołania powinna być nieustanna i pełna zaufania. Tylko ożywiona modlitwą, wspólnota chrześcijańska może rzeczywiście „żywić silniejszą wiarę i nadzieję w Bożą inicjatywę" (Adhortacja posynodalna, Sacramentum caritatis, 26).

Powołanie do kapłaństwa i życia sakramentalnego to niezwykły dar Boży, który jest przejawem wielkiego planu miłości i zbawienia, jaki Bóg ma dla każdego człowieka i dla całej ludzkości[...]. W powszechnym powołaniu do świętości dostrzegamy szczególną inicjatywę Boga, który wybiera niektórych ludzi, aby byli blisko Jego Syna – Jezusa Chrystusa i aby byli Jego uprzywilejowanymi sługami oraz świadkami. Boży Mistrz osobiście powołał Apostołów, „aby Mu towarzyszyli, by mógł wysłać ich na głoszenie nauki, i by mieli władzę wypędzać złe duchy" (Mk 3,14-15). Oni, ze swej strony, znaleźli innych jeszcze uczniów, którzy okazali się wiernymi współpracownikami w misyjnej posłudze. Odpowiadając na wezwanie ze strony Pana i otwarci na działanie Ducha Świętego, niezliczone rzesze kapłanów i osób konsekrowanych, w ciągu wieków, poświęcili się w Kościele wyłącznej służbie Ewangelii. Dziękujemy Zbawicielowi za to, że także dziś nadal powołuje robotników na swoje żniwo. To prawda, że w niektórych częściach naszego globu odnotowujemy niepokojący brak kapłanów i że w swym pielgrzymowaniu Kościół napotyka na trudności oraz bariery. Z drugiej strony wsparciem dla nas staje się niezawodna pewność, że to Pan jest tym, który prowadzi Kościół ku ostatecznemu wypełnieniu się Królestwa i który ze swojej inicjatywy – w swym niezbadanym zamyśle miłości miłosiernej – wybiera i zaprasza ludzi z różnych kultur i w różnym wieku, aby Go naśladowali.

Naszym pierwszym obowiązkiem jest podtrzymywanie żywej i nieprzerwanej modlitwy w intencji powołań w rodzinach i parafiach, w ruchach i stowarzyszeniach zaangażowanych w apostolat, we wspólnotach zakonnych i we wszystkich wspólnotach diecezjalnych. Potrzeba naszej modlitwy po to, by cały Lud Boży wzrastał w ufności wobec Boga, upewniony o tym, że „Pan żniwa" nigdy nie przestanie proponować niektórym ludziom, by dobrowolnie zaangażowali swe życie w ścisłą współpracę z Nim w ramach dzieła zbawienia. Od tych, którzy są powołani, możemy oczekiwać uważnego wsłuchiwania się w Boże propozycje oraz wielkodusznego i stanowczego przylgnięcia do Bożego planu, a także poważnego pogłębienia tego wszystkiego, co jest specyficzne w powołaniu kapłańskim i zakonnym, by odpowiedzieć na otrzymane powołanie w sposób odpowiedzialny i z pełnym przekonaniem.

Katechizm Kościoła Katolickiego słusznie przypomina, że wolna inicjatywa ze strony Boga wymaga wolnej odpowiedzi ze strony człowieka. Każda pozytywna odpowiedź człowieka zakłada zawsze akceptację i przyjęcie planu, który Bóg ma dla każdego z nas. Taka odpowiedź oznacza przyjęcie od Pana Jego inicjatywy miłości i staje się dla powołanego zobowiązaniem moralnym i pełnym wdzięczności hołdem wobec Boga, a także początkiem wiernej współpracy z planem, który Bóg realizuje w historii (por. KKK, 2062).

[...] Świadomość tego, że zostaliśmy zbawieni miłością Chrystusa, którą w każdej Mszy Świętej karmią się wierni świeccy, a zwłaszcza kapłani, wzbudza w nich pełne zaufania zawierzenie siebie Chrystusowi, który oddał za nas życie. Kto wierzy w Pana i kto przyjmuje Jego dar, ten zawierza się Mu z wdzięcznością i stara się przylgnąć do Jego planu zbawienia. Kiedy to ma miejsce, wtedy powołany chętnie opuszcza wszystko i włącza się do szkoły Bożego Mistrza. W ten sposób zaczyna się urodzajny dialog między Bogiem a człowiekiem, tajemnicze spotkanie między kochającym Panem a wolnym człowiekiem, który w duchu miłości odpowiada, słysząc w swoim sercu słowa Jezusa: „Nie wyście Mnie wybrali, ale Ja was wybrałem i przeznaczyłem was na to, abyście szli i owoc przynosili, i by owoc wasz trwał”.

To przenikanie się inicjatywy Boga i odpowiedzi człowieka jest obecne również – w niezwykły sposób w powołaniu do życia konsekrowanego. [...] Od pierwszych wieków chrześcijaństwa liczni zafascynowani Chrystusem mężczyźni i kobiety opuszczali rodzinę, posiadłości i bogactwa materialne oraz to wszystko, co po ludzku jest cenne, aby wielkodusznie pójść za Chrystusem i aby całkowicie żyć Jego Ewangelią, która stała się dla nich szkołą radykalnej świętości. Również dzisiaj liczne osoby wybierają tę drogę ewangelicznej doskonałości i realizują swoje powołanie poprzez ślubowanie rad ewangelicznych. Świadectwo tych naszych braci i sióstr, w klasztorach życia kontemplacyjnego oraz w instytutach i stowarzyszeniach życia apostolskiego, przypomina Ludowi Bożemu „tę tajemnicę Królestwa Bożego, która dokonuje się już w historii i która oczekuje swego wypełnienia w Niebie’” (Vita Consecrata,1).

Któż może czuć się godnym przyjęcia posługi kapłańskiej? Któż mógłby podjąć się życia konsekrowanego, licząc jedynie na swoje ludzkie siły? Raz jeszcze warto podkreślić, że odpowiedź człowieka na Boże powołanie, kiedy jesteśmy świadomi tego, że to Bóg ma inicjatywę i że to On prowadzi do końca swój plan zbawienia, nie przyjmuje formy wyrachowanej kalkulacji leniwego sługi, który ze strachu ukrywa w ziemi powierzone mu talenty (por. Mt 25,14-30), lecz wyraża się w ochoczym pójściu za zaproszeniem Pana, jak to uczynił Piotr ufny w słowo Zbawiciela, kiedy nie zawahał się ponownie zarzucić sieci, chociaż całą noc trudził się nadaremnie.

Jakże wymowną odpowiedzią człowieka jest pełne zaufania, wielkoduszności i posłuszeństwa w obliczu inicjatywy Boga “Amen” ze strony Dziewicy z Nazaretu, wypowiedziane na potwierdzenie pokornego i stanowczego przylgnięcia do zamiarów Najwyższego, oznajmionych Jej przez niebieskiego posłańca (por. Łk l, 38). [...] To właśnie z wysokości krzyża, umierający Jezus dał nam [...] Maryję jako Matkę i Jej zawierzył nas jak synów (por. J 19, 26-27). W sposób szczególny zawierzył Jej kapłanów oraz osoby konsekrowane. To właśnie Jej pragnę zawierzyć wszystkich, którzy odkrywają w sobie Boże powołanie do tego, by pójść drogą kapłaństwa lub życia konsekrowanego.

Drodzy Przyjaciele, nie poddajcie się lękowi w obliczu trudności czy wątpliwości! Miejcie zaufanie do Boga i idźcie za Jezusem z wiernością, a staniecie się świadkami radości, która wypływa z bliskiego zjednoczenia ze Zbawicielem. Na podobieństwo Maryi, którą kolejne pokolenia nazywają błogosławioną, gdyż uwierzyła (por. Łk l, 48), angażujcie się z całą duchową mocą w plan zbawienia, jaki ma Ojciec Niebieski, zachowując w waszych sercach tak, jak Ona zdolność zdumiewania się i adorowania Tego, który ma moc czynić „wielkie rzeczy”, gdyż Święte jest imię Jego (por. Łk l, 49). red. BK

Światowy Dzień Modlitw o Powołania rozpoczyna tradycyjnie Tydzień Modlitw o Powołania. W Polsce tym czasie, 9 maja, odbędzie się m.in. Ogólnopolska Pielgrzymka Rodzin Osób Powołanych i Wspierających Powołania na Jasną Górę.

Ogłoszenia Duszpasterskie

Dzisiejsza pierwsza niedziela miesiąca maja zwana jest Niedzielą Dobrego Pasterza. Dziś rozpoczynamy Tydzień Modlitw o powołania do kapłaństwa i życia konsekrowanego pod hasłem: *Zaufać i odpowiedzieć Bogu, który powołuje.* Po Mszach Św. Adoracja Najświętszego Sakramentu. Nabożeństwo Majowe dziś o godz. 17.30, w dni powszednie po Mszy Św. o godz. 18.00.

W tym tygodniu: w poniedziałek Uroczystość Najświętszej Maryi Panny Królowej Polski, głównej patronki Polski. Msze Św. o godz. 7.00, 9.00, 18.00. We wtorek wspomnienie bł. Stanisława Kazimierczyka, w środę Święto ŚŚ. Apostołów Filipa i Jakuba, w piątek Uroczystość Św. Stanisława Biskupa i Męczennika, głównego patrona Polski i archidiecezji krakowskiej. W tym dniu z racji Uroczystości nie obowiązuje wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych.

W przyszłą niedzielę na Mszy Św. o godz. 10.30 dzieci z kl. III, będą obchodziły Rocznicę I Komunii Św., a dzieci z kl. II zakończą obchody Białego Tygodnia.

Bóg zapłać za sprzątanie i udekorowanie kościoła oraz uporządkowanie terenu przy kościele Rodzicom dzieci pierwszokomunijnych, a do sprzątania w sobotę od godz. 9.00 zapraszamy Rodziców dzieci obchodzących Rocznicę I Komunii Świętej.

W przyszłą niedzielę o godz. 9.00, Ks. Kard. Stanisław Dziwisz zaprasza, zwłaszcza mieszkańców Krakowa na procesję ku czci Św. Stanisława z Wawelu na Skałkę.

INTENCJE MSZALNE / 4 maja – 10 maja 2009 rok/

Poniedziałek 4 maja 2009 r.	7.00	+ Julian Kordas greg. 24
	9.00	
	18.00	+ Julian Prokop w rocz. śmierci
Wtorek 5 maja 2009 r.	7.00	+ Czesław Strecker /w dniu urodzin/
	18.00	+ Julian Kordas greg. 25
Środa 6 maja 2009 r.	7.00	+ Julian Kordas greg. 26
	18.00	+ Izydor Woźniak
Czwartek 7 maja 2009 r.	7.00	+ Julian Kordas greg. 27
	18.00	O dar rychłej kanonizacji Sł. Bożego Jana Pawła II /od Róży III Św. Barbary/
Piątek 8 maja 2009 r.	7.00	+ Julian Kordas greg. 28
	18.00	+ Stanisław i Katarzyna Dyrda
Sobota 9 maja 2009 r.	7.00	+ Stanisław
	18.00	+ Julian Kordas greg. 29
V Niedziela Wielkanocna 10 maja 2009 r.	7.30	Wspólna za Zmarłych
	9.00	+ Stanisława Majerska /w dniu imienin/
	10.30	W intencji dzieci przeżywających I Rocznicę Komunii Św.
	12.00	+ Stanisław w 19 rocz. śmierci i Stanisława (ona) Belina w 13 rocz. śm.
	18.00	+ Julian Kordas greg. 30

NABOŻEŃSTWA MAJOWE

niedziela, godz. 17.30, dni powszednie – po Mszy Św. o godz. 18.00

Parafia Rzymskokatolicka ***Matki Bożej Nieustającej Pomocy***
ul. Hemara 1, 30-198 Kraków – Mydlniki, tel./fax. (0-12) 626 04 53,
www.mydlniki.diecezja.pl, e-mail: mydlniki@diecezja.pl

Msze Święte: ***w niedzielę i święta*:** 7.30, 9.00, 10.30 /dzieci/ 12.00, 18.00; ***w dni powszednie*:** 7.00, 18.00.
Spowiedź Święta: codziennie przed Mszą Św., w I czwartek od godz. 17.00, w I piątek od godz. 6.30 i od godz. 17.00.
Sakrament Namaszczenia Chorych: o każdej porze. **Kancelaria:** codziennie po Mszy Św. /z wyjątkiem niedziel i świąt/